

PAŞAPORT PENTRU LUMEA DE DINCOLO

Nicolae ZĂRNESCU

Cuprins

<i>PAȘAPORT PENTRU LUMEA DE DINCOLO.....</i>
<i>KARMA INDIVIDUALĂ.....</i>
<i>VIAȚA DUPĂ MOARTE.....</i>
<i>Manuscrisele de la Marea Moartă.....</i>
<i>CAPACITĂȚILE PARANORMALE.....</i>

Oricare a fost spațiul exercițiului său existențial de până acum, Nicolae Zărnescu și-a exhibat întotdeauna, cu o pertinentă exuberanță lirică, neliniștile metafizice.

Oricare a fost domeniul exercițiului său creativ, la Nicolae Zărnescu a funcționat irepresibil, în accepție freudiană, un Supra-Eu (Über-Ich) ca instanță nu doar superioară Sinelui și Eului, ci și generatoare în chip conștient de valori morale extrase hermeneutic din subsolul cuvintelor, textelor și practicilor atemporale, mai mult sau mai puțin oculte.

Circumscriș intelectualicește unui perimetru gnoseologic obsedant, Nicolae Zărnescu a căutat cu obstinație *DRUMUL SPRE SEMN* - spre semnatificat deci, spre conceptul incubat de cuvânt, dar și spre semnificat, spre ipostaza materială, nu neapărat fonică, a cuvântului.

Se pare că *DRUMUL SPRE SEMN* este karma vieții lui Nicolae Zărnescu, deoarece, chiar dacă între prima sa carte purtând acest titlu și *PAȘAPORT PENTRU LUMEA DE DINCOLO*, ultima în cronologia scrierilor sale, se înșiră și epigrame sau haikuuri, căutările sale sunt aceleași, doar mijloacele diferă.

Până și spațiul explorat este similar: omul contextual în complexitatea sa ideatică și atitudinală.

Căci, până la urmă, ce altceva pot fi taumaturgia, frenologia, necromanția, astrologia sau karma, fie ea pozitivă sau negativă, veche sau nouă, sibilinică sau nu, decât semne interpretate ulterior ca structuri simbolice ale unei culturi sau alteia, statornicite în timp.

În cartea sa, Nicolae Zărnescu investighează din perspectiva criticii obiective moderne, a raționalului invaziv, conexiuni subiective definite și întreținute de antinomii fundamentale: bine-rău, viață-moarte, rai-iad, dar și concepte vechi de când lumea: divinitate, univers, religie, reîncarnare, spirit, realitate, lume fizică etc.

Deliberat, capitolul de început al cărții concretizează un dens excurs comprehensibil despre religie (și religii), acceptată drept cadru de manifestare a Forței Superioare ce guvernează întreg Universul.

Paradoxal, primul capitol devine însă, pe măsura parcurgerii cărții, contiguu cu celelalte prin mulțimea de elemente comune: relație liberă colectivă sau individuală cu Dumnezeu, vibrație, lumi spirituale, lumi materiale, vacuitate, contemplare, corp, suflet și spirit, energii umane subtile, viață după moarte.

Conceptual, autorul se bizuie pe universalitate, pentru că el nu își formulează concluziile doar dintr-o perspectivă confesională sau alta,

ci traversează ontologic lumea de la un capăt al timpului la altul.

De aceea vorbește în același enunț și de Moise, și de Budha, și de karma, și de Pentateucul exoteric, și de Kabala ezoterică, și de cartea tibetană a morților, și de reîncarnare, și de mitul creștin inițial și inițiativ, învierea lui Iisus.

Capitolele despre științele oculte și despre capacitățile umane paranormale încheie temerara explorare, pe nisipuri mișcătoare, a autorului, pentru că *SEMNU*L căutat asiduu de Zărnescu în poezie și eseu - nu știu dacă și găsit - rămâne totuși *OMUL*. Pur și simplu. Sau și pur, și simplu...

C. VOINESCU

„Doctrina nu-mi aparține, căci eu nu am fost crucificat *pentru nimeni*. “(Martin Luther)

RELIGIILE

Există mai multe moduri de abordare a fenomenului religios. Astfel, materialistii ateï refuză să conceapă existența unei Forțe Superioare ce guvernează întregul Univers, considerând că acesta este de natură materială, rezultat în urma unui *big-bang* inițial, în care materia, concentrată într-o sferă superdensă, a explodat și a început să se răspândească în cosmos. La polul opus se află sectanții și fanaticii religioși, care cunosc pe dinafară Cărțile Sfinte, dar au tendința de a utiliza aceste informații la modul extremist.

Undeva, la mijloc, se află misticii religioși, care cred sincer în religia lor și chiar au parte de anumite experiențe extatice, manifestând totodată o atitudine de compasiune și de înțelegere față de celelalte religii. Eroarea pe care o săvârșesc acești mistici constă în tendința de umanizare a Forței Superioare, a lui Dumnezeu, căruia i se atribuie formă și atribute.

Există, însă, o categorie restrânsă de persoane, care au studiat în detaliu religiile lumii, căutând să le priceapă înțelesurile ascunse. În același timp, posedă și o pregătire tehnică adecvată, care îi împiedică să creadă orbește în preceptele religioase. Aceștia încearcă să pună de acord descoperirile științelor moderne cu partea ezoterică a religiilor, care conține idei deosebit de interesante despre Dumnezeu și despre originea universului, încercând să elaboreze o nouă știință a religiilor, *taofizica* (după cum o numește Fritjof Capra).

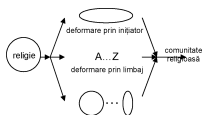
Trebuie făcută precizarea că învățăturile religioase s-au

răspândit atât prin intermediul textelor *exoterice* (accesibile maselor largi), cât și prin intermediul textelor *ezoterice* (accesibile numai inițiaților). Ceea ce nu știu cei mai mulți dintre noi este faptul că aproape toți întemeietorii religiilor au urmat diverse *școli de inițiere*, fiind supuși unor probe dure, pe care cei mai mulți dintre oameni nu le pot suporta. De fapt, religiile sunt viziunile personale despre Dumnezeu și despre univers ale acestor mari inițiați. Astfel, Krishna a descoperit Legile Universului, Hermes le-a dat un caracter practic, Pitagora le-a sistematizat, Buddha le-a redescoperit de pe alte poziții, Moise a încercat să le impună, iar Iisus le-a dăruit cu generozitate.

Apariția fiecărei religii a avut un rol enorm în evoluția omenirii, de aceea nu avem niciun motiv să o considerăm pe una din aceasta ca fiind superioară celeilalte. Fiecare a apărut atunci când o anumită parte a omenirii avea nevoie de ea, a fost acceptată cu greu și au fost necesare mari sacrificii umane pentru a o impune. De aceea trebuie să respectăm cultele religioase, să le privim cu înțelegere și compasiune.

Vrem să acceptăm sau nu, în acest stadiu de evoluție a omenirii, avem încă nevoie de religie și, probabil, vom mai avea nevoie de ea secole de-a rândul, pentru că nu suntem suficienți de dezvoltați din punct de vedere al conștiinței, pentru a accepta o *relație liberă cu Dumnezeu*, pentru a transforma religia din *colectivă* în *individuală*. Cu timpul, eliminând răul, redescoperindu-ne esența divină și devenind conștienți de aceasta, nu vom mai avea nevoie de *intermediari* între noi și Divinitate. Până atunci să-i respectăm pe preoți, chiar dacă sunt uneori sub așteptările noastre, pentru că prin intermediul lor ne aducem aminte din când în când că suntem *de origine divină*, fapt de o importanță capitală pentru evoluția spirituală a omenirii.

Fără religii, pe Pământ ar domni haosul și distrugerea, pentru că omul, nefiind încă suficient de evoluat, are tendința de a fi mai degrabă de partea Răului, decât de partea Binelui. Marii inițiatori ai religiilor au avut rolul de a ridica, de fiecare dată, umanitatea din degradarea spirituală în care începuse să se afunde.

Deformare în timp

Trebuie, de asemenea, să facem o altă precizare, deosebit de importantă. O *religie* este o *formă subiectivă de percepere a Legilor Universului* de către inițiatorul acesteia. Cu alte cuvinte, de la început religia apare deformată, pentru că *este filtrată prin personalitatea celui care o face cunoscută*. A doua deformare se produce *prin limbaj*. Pentru a se putea face înțeles de cei mulți, Iisus a recurs la un limbaj simplu, deși învățăturile pe care voia să le transmită erau deosebit de complicate. Moise a fost mai precaut și, odată cu învățăturile accesibile din Pentateuc, a transmis inițiaților și o învățătură ezoterică (cuprinsă în Kabbala), pentru că era conștient că religia sa va suferi o *deformare în timp*, adică al treilea mod de deformare. Adevărații ezoteriști nu se lasă atrași de limbajul simplu al Bibliei, ci încearcă să descopere în cuvintele comune adevăruri la care cei mai mulți nici nu gândesc.

Religia face apel mai mult la simțuri și mai puțin la capacitățile intelectuale. Pe măsura trecerii timpului umanitatea va ști să-și înfrâneze sentimentele egoiste și să se „mentalizeze”. *Taofizica* vine în întâmpinarea viitoarei religii, încercând să înțeleagă religiile clasice, să le pună de acord cu descoperirile fizicii cuantice și a celei relativiste. Luând în serios taofizica și astrologia (considerată ca știință a interacțiunilor dintre astre și psihicul uman și nu ca fraze fără fond care umplu ziarele și revistele), omul modern se va cunoaște mai bine pe el însuși, va descoperi rolul său pe acest pământ, nu se va mai lăsa manevrat de destin și, redescoperindu-și esența divină, își va construi propria religie, prin intermediul căreia se va afla în permanentă legătură cu Dumnezeu, fără a mai fi nevoit să apeleze la intermediari.

În paginile următoare vom încerca să prezentăm o abordare modernă a noțiunilor de Divinitate, a fenomenului religios, a Universului, a energiilor care străbat corpul uman, a karmei și a reîncarnării, a vieții după moarte și a altor subiecte majore. Abordarea se va baza pe ideea că *Universul este de*

natură mentală.

„Accept toate religiile trecutului și-l ador pe Dumnezeu, prin toate aceste religii. Inima mea este deschisă tuturor religiilor viitorului. Cartea Revelațiilor nu este încă terminată. “(Vivekānanda)

„A transmite celorlalți rodul contemplației este un lucru mai măreț decât contemplația însăși. “(Toma din Aquino)

„Toți oamenii sunt egali (...), nu există deosebiri între omul alb și cel negru, între arab și non-arab, ci doar gradul lor diferit de a se teme de Dumnezeu. “(Hadīt)

„Nu există decât un Dumnezeu, dar numele Lui sunt nenumărate, la fel ca și formele sub care El poate fi înfățișat. Numiți-L cum vreți și adorați-L sub orice formă doriți, și astfel sunteți sigur că veți ajunge la el. “(Rāmakrishna)

„Nu vă lăsați influențați nici de autoritatea textelor sacre, nici de logica simplă, nici de aparențe sau de păreri, nici chiar de învățătura maestrului vostru; când vă veți da singur seama de ceea ce este nefast, respingeți-l, tot așa cum trebuie să acceptați și să urmați ceea ce este favorabil. “(Buddha)

„Nimic nu mi se pare mai atrăgător decât dialogul secret al sufletului cu el însuși și cu Dumnezeu” (Grigorie de Nazianz)

„Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său, la robul său Ioan... “(Apocalipsa lui Ioan)

„De-aș putea recunoaște că orice apariție nu este decât o reflectare a propriei mele conștiințe. “(Cartea tibetană a morților)

„În anumite momente, (Revelația) îmi apare ca un clinchet de clopoțel și asta-i pentru mine cel mai greu. Apoi ea se întrerupe și doar atunci știu ce mi-a transmis îngerul. Alteori, îngerul mi se înfățișează sub o formă umană: el îmi vorbește și eu rețin ceea ce mi-a spus. “(Mahomed)

„Misticul are acces la lumina supranaturală a tenebreleor divine, dincolo de tot ceea ce este sensibil și inteligibil. Dacă, văzându-l pe Dumnezeu, el înțelege ceea ce vede, nu pe Dumnezeu îl contemplă, ci unul din lucrurile care provin de la el și pe care noi nu le putem cunoaște. “(Dionisie Areopagitul)

Încercarea de a-l defini pe Dumnezeu constituie cel mai îndrăzneț gând al minții umane. Buddha și Iisus au ezitat să se lanseze în discuții despre natura lui Dumnezeu și a Creației Sale, deoarece erau conștienți de puterea limitată a cuvântului. O eventuală explicare a acestor concepte n-ar fi făcut decât să le deformeze învățătura. Ei au arătat doar calea prin care se ajunge la Dumnezeu. (*„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”*, cu alte cuvinte: „Dacă vei face ca mine, vei ajunge unde am ajuns și eu”).

Tentativa noastră poate fi sortită eșecului dublu: mai întâi unui eșec imediat, deoarece mulți vor considera rândurile

următoare ca fiind simple aberații, apoi, unui eșec în timp, pentru că s-ar putea să fie foarte departe de Adevărul Suprem. Totuși, având circumstanța atenuantă că Adevărul Suprem nu poate fi exprimat prin mijloace umane, considerăm că merită efectuată o astfel de încercare.

Mai întâi ar trebui să acceptăm existența unei *Forțe Supreme*, care dirijează întregul Univers. De ce natură este această Forță și cum dirijează Universul, vom vedea mai târziu.

Să încercăm să acceptăm faptul că mișcarea atât de exactă a planetelor în jurul Soarelui nu poate fi pur întâmplătoare. De asemenea, să nu uităm că situarea Pământului la distanța actuală față de Soare, este cea mai propice apariției și dezvoltării vieții. Dacă Pământul ar fi mai aproape de Soare, s-ar transforma într-un deșert sau ar fi pur și simplu incendiat. Dacă ar fi mai departe, ar deveni un imens ghețar. Dacă n-ar exista mișcare de rotație în jurul axei, partea dinspre Soare ar fi un deșert arid, iar partea opusă, un ținut înghețat. Dacă stratul de ozon protector ar fi străpuns, viața ar deveni imposibilă. Cu alte cuvinte, în fiecare moment, viața Terrei atârână de un fir de păr, în timp ce noi ne vedem liniștiți de treburi. Oare cine face posibilă această armonie pe Pământ, în sistemul nostru solar, în întregul Univers? Cu siguranță că numai o Forță Supremă poate realiza acest lucru. De aceea, considerăm ca o maximă infatuare tendința de a ne considera cea mai evoluată formă de viață din Univers, ba chiar de a ne considera egalii lui Dumnezeu. Să nu uităm că omenirea a acceptat secole de-a rândul ca adevărate concepte care acum ne apar ca fiind copilărești. Astfel, în timpurile străvechi, toată lumea credea că Pământul este plat și că Soarele se învâртеște în jurul acestuia. Cine ar fi îndrăznit să facă o afirmație contrară era considerat nebun. Vrem să arătăm prin aceasta că *realitatea înconjurătoare este pur și simplu produsul minții umane*. Vom reveni asupra acestei idei, după ce vom încerca să stabilim natura Forței Supreme.

În abordarea Universului și a lui Dumnezeu se fac următoarele erori. În primul rând *se absolutizează simțurile*, adică ne-am obișnuit să credem doar ce ne văd ochii, ce

putem pipăi, mirosi, auzi, etc. În al doilea rând, procedăm la o *abordare antropocentrică*, adică vedem lucrurile subiectiv, din interiorul nostru și nu obiectiv, din exterior. În al treilea rând, avem tendința de *antropomorfizare a Forței Supreme*, căreia îi atribuim formă și calități umane.

Omul este prizonierul celor cinci simțuri, iar aparatura științifică este doar o extensie a simțurilor (aparatele măsoară efectele, dar nu dezvăluie cauzele). Știința este utilă pentru cunoașterea amănunțită a realității înconjurătoare, dar nu este suficientă pentru a ne releva adevărata Realitate, căci științei îi este imposibil de a aduna toate datele despre Realitate, deci ea este și va rămâne mereu imperfectă.

Adevărata Realitate o cunoaște numai Dumnezeu. Noi nu avem acces decât la o parte infimă a acestei Realități și anume la realitatea fizică, așa cum ni se înfățișează ea simțurilor noastre. Pentru a înțelege Realitatea în sine trebuie să facem niște eforturi mentale, încercând, în primul rând, să ne eliberăm de „tirania” celor cinci simțuri.

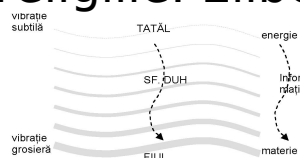
Să recunoaștem că, dacă am fi de dimensiunea atomului și am avea același grad de inteligență, lumea ni s-ar înfățișa cu totul altfel. De asemenea, dacă am putea vedea în infraroșu, sau am putea auzi ultrasunetele realitatea ar fi total deosebită de cea obișnuită. Acestea sunt exemple minore, dar acceptarea lor ne schimbă fundamental viziunea despre lumea înconjurătoare. Prin cele cinci simțuri limitate, Dumnezeu nu face decât să ne protejeze de multitudinea de informații care circulă în Univers, pe care, la nivelul actual de evoluție, creierul nu le-ar putea procesa.

Ceea ce mai trebuie să acceptăm este faptul că *totul în jur este vibrație*. Fizica ne învață că în interiorul corpurilor aparent statice este o vânzoleală cumplită de particule, pe care simțurile noastre nu o pot percepe și, este bine că se întâmplă astfel, deoarece am fi pur și simplu năuciți de ceea ce am vedea și auzi în jurul nostru.

Vibrația poate fi sesizată cu aparatele de măsură, dar numai până la un anumit nivel, dincolo de care știința capitulează. Cineva a spus că acolo unde se termină știința începe Dumnezeu. Afirmția ni se pare a fi parțial corectă și vom

argumenta mai târziu acest lucru.

Abia acum putem să ne dăm seama câtă dreptate au religiile. Eliberarea, regăsirea spiritului divin care

deocamdată să încercăm să ne apropiem de esența Forței Supreme, lansând prima afirmație capitală: Forța Supremă este de natură mentală, energetică și informațională, constituind vibrația cea mai subtilă care există în Univers. Cu alte cuvinte, întregul Univers este de natură mentală, noi, împreună cu realitatea care ne înconjoară, fiind, de fapt, gândurile lui Dumnezeu. Vom putea accepta această idee, dacă vom adăuga dimensiunilor cunoscute (spațiul și timpul), o nouă dimensiune, vibrația. În accepția noastră Forța Supremă este o Inteligență Supremă, un Spirit Suprem, care creează mental întreaga Realitate. Cu alte cuvinte Dumnezeu este Totul, noi suntem în Dumnezeu, suntem gândurile lui Dumnezeu, iar Dumnezeu e în noi. Întreaga Realitate este de natură mentală, fiind alcătuită din energie, materie și informație. Acționând mental, Spiritul Suprem (Tatăl, în accepția creștină), transformă energia subtilă în stare pură (Sf. Duh sau Vacuitatea la buddhiști), manifestând-o sub formă de materie (Fiul). Creația divină este de natură vibratorie, Dumnezeu creând universul prin sunet („La început a fost Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu”).

Există în noi, este de fapt *întoarcerea la Vacuitate, la Odihna Supremă*. Acest deziderat este realizat de către misticii religioși în momentul morții sau poate fi realizat chiar în timpul vieții prin tehnici superioare de meditație.

În continuare vom încerca să oferim o viziune personală asupra planurilor subtile ale Realității, considerate din perspectiva structurii mentale a Universului.

„Dumnezeu nu seamănă deloc cu imaginea pe care ne-o facem despre el,

absolut deloc. “(Nicolai Berdiaev)

„Toți repetă numele lui Dumnezeu, dar niciunul nu e capabil să atingă profunzimea misterului său. “(Guru Nânak)

„Trebuie să facem apel la gândirea pură, pentru a atinge adevărul absolut. “(Platon)

„Platon vorbește de o puritate care nu este din lumea asta, nici din afara ei, care nu este nici vremelnică, nici eternă, care nu are nici exterior, nici interior.

“(Meister Eckhart)

„Sunt eu însumi eternitatea, când nu țin seamă de timp și când mă văd doar pe mine în Dumnezeu și pe Dumnezeu în mine” (Angelus Silesius)

„Ființa absolută este necunoscutul, omniprezentul, indispensabilul pe care conștiința umană îl caută neconținut, în cunoașterea, percepția și acțiunea sa.

“(Sri Aurobindo Ghose)

„Dumnezeu... care este transcendent oricăror lucruri, incomprehensibil și indicibil, consimte să devină participant și vizibil în mod invizibil. “(Grigorie Palamas) „La origine, tenebrele acopereau tenebrele, tot ceea ce se vede nu era decât un val inform. Închis în vid, Unu accedând la Ființă, a luat atunci naștere prin puterea căldurii. S-a dezvoltat mai întâi dorința, primul germen al gândirii. Căutând, prin meditație, în sufletele lor, Înțelepții au găsit în non-ființă, locul Ființei. “(Rig Veda)

„Cel Prea-Înalt a creat totul, a organizat totul, a determinat totul, a îndrumat totul. “(Coran)

„Dao este fundalul secret, comun tuturor ființelor. (...) Dao nu acționează el însuși, dar totul se face prin el. “(Lao Zi, Dao de Jing)

„Unul, care este dincolo de corporal și existent, nu este nici existent, nici corporal, ci, mai curând, el acționează, este el însuși acțiune pură, astfel încât este Ființa supremă. Ființa supremă, care este, înaintea existentului, ca o idee a existentului” (Porphyrios)

„Dumnezeu ne permite să fim față în față cu el, nu prin enigme. El se apropie de cei care merită și se identifică cu ei, ba chiar se întrupează în ei, astfel că, la rândul lor, ei sălășluiesc cu trup și suflet în el. “(Grigorie Palamas)

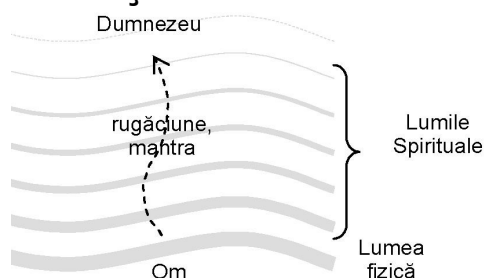
„Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut om, pentru ca tu să înveți de la un om cum poate omul deveni Dumnezeu” (Clement din Alexandria)

Prin Lumi Spirituale înțelegem acele planuri subtile care ne sunt *superioare din punct de vedere vibrațional*. Aceste lumi există simultan cu lumea în care trăim, cea a unor vibrații grosiere, percepută de filtrele simțurilor noastre ca fiind *materie*. Hinduismul considera că realitatea înconjurătoare este o iluzie (maya). Noi nu vom fi atât de categorici, ci vom considera că este doar o mică parte din *Adevărata Realitate*, pe care o cunoaște numai Dumnezeu (Observatorul Unic).

Am mai afirmat anterior că *Dumnezeu* (Spiritul Suprem, Inteligența Supremă, Vibrația Supremă) acționează asupra *Vacuității* (Energia Pură Nemanifestată, Eterul Primordial și nu Vidul, cum înțeleg unii) creând mental *Lumile* (Lumea fizică, pe care o percepem cu simțurile și Lumile Spirituale, accesibile doar prin deschiderea „*celui de-al treilea ochi*”, cu care putem sesiza vibrațiile superioare).

Considerăm că această Creație este reflectată cel mai bine de *diagrama Tai-Qi* (Yin - Yang), prezentă în figura alăturată. Zona neagră reprezintă Vacuitatea, zona albă simbolizează Lumile deja formate, cercul mic alb - lumile care tocmai sunt create, iar cercul mic negru reprezintă Lumile care tocmai se resorb în Vacuitate. Dumnezeu (Spiritul Suprem, Observatorul Unic) este cercul exterior, care „îmbrățișează” Lumile și Vacuitatea. De fapt, după Ezoterismul creștin consideră că Lumile sunt în număr de zece și anume: *Lumea Fizică*, în care trăiesc

Părerea noastră, Spiritul Suprem se află în permanență în stare duală: o *stare de Creație*, în care creează și urmărește evoluția Lumilor și o *stare de contemplare*, în care, cufundat în Vacuitate, elaborează Planul Divin de creare a unor noi Lumi. Această diagramă trebuie vizualizată în mișcare, cu cercurile mici în creștere și cu zonele albă și neagră în scădere. De aici putem trage o concluzie deosebit de importantă, care poate oferi un răspuns la o întrebare care a frământat omenirea de mii de ani: *Deoarece Dumnezeu este veșnic, nu putem afirma că a existat un moment inițial în care au fost create Lumile*. Acestea sunt în permanentă transformare, nascându-se din Vacuitate și întorcându-se în Vacuitate. Așa se întâmplă și cu gândurile noastre. Ele există pentru scurte perioade de timp ca *Forme-Gânduri*, apoi dispar în Vacuitate. Gândirea în Sine, însă, a existat și va

exista veșnic (prin acest aspect ne asemănăm cu Spiritul Suprem, de aceea în Biblie se spune că am fost creați „*după chipul și asemănarea lui Dumnezeu*”, acest aspect referindu-se la faptul că omul este un Gânditor, un Creator și nu la acela că are înfățișarea lui Dumnezeu). *Comunicarea între om și Spiritul Suprem are loc prin vibrație înaltă* (de exemplu prin rugăciunea creștină).

Oamenii și Lumile Superioare în care-și desfășoară activitatea *Eroii* (cei care stăpânesc inteligența, știința și cunoașterea lucrărilor divine), *Îngerii* (îngerii păzitori), *Arhanghelii* (cei care creează regnul animal), *Principatele* (cei care creează regnul vegetal), *Virtuțile* (cei care creează mineralele și metalele), *Forțele* (cei care creează elementele - foc, pământ, aer, apă), *Domniile* (cei care plăsmuiesc corpuri și forme ale materiei), *Tronurile* (cei care întrețin formele materiei), *Heruvimii* (cei care fac ordine în haos) și *Serafimii* (cei care răspândesc Cuvântul Divin). Eroii au vibrația cea mai scăzută, iar Serafimii au vibrația cea mai înaltă. O astfel de clasificare creează impresia falsă că acești ezoteriști stăpânesc secretele Lumilor, dar de fapt, reducându-le la un număr (10), ei limitează Puterea Spiritului Suprem, care este infinită. *Nimeni în afară de Dumnezeu nu este conștient de diversitatea Lumilor Spirituale*. Chiar omul poate crea în orice moment astfel de Lumi, prin visele sale, prin călătoriile astrale (călătorii extracorporale) și prin actul morții, care este, de fapt, începutul existenței într-o Lume Spirituală, creată exclusiv de mentalul celui decedat. De fapt *Dumnezeu creează Lumile, apoi le lasă să evolueze liber*, entitățile din Lumile respective putând crea, la rândul lor alte Lumi. Astfel are loc un proces în cascadă, imposibil de cuprins cu mintea umană.

Dumnezeu transformă *Vacuitatea* (Energia Pură) în *Lume Fizică* (Materie) prin emanație de *Lumină*, fapt surprins în geniala formulă a lui Einstein $E=mc^2$. Acesta considerăm noi că este sensul invocației biblice: „*Să fie Lumină*”. Începutul Lumii Fizice există numai din punctul de vedere al unui observator terestru, care a inventat noțiunea de *Timp*, pentru a putea delimita evenimentele. Timpul în sine, ca

dimensiune, nu există. În conformitate cu teoria relativității a lui Einstein și bazându-ne pe concepția noastră despre Dumnezeu și Lumile Spirituale, vom mai face câteva afirmații care, probabil, îi vor șoca pe cei mai mulți dintre noi. Astfel, îndrăznim să afirmăm că, din punctul de vedere al unui observator terestru, *pe măsură ce pătrundem în Lumile Spirituale (în vibrații înalte), aceste Lumi se „mentalizează”, timpurile se dilată sau se suprapun, spațiile se curbează sau dispar. Astfel, în anumite Lumi Spirituale, viitorul și trecutul pot coexista cu prezentul. Din punctul de vedere al lui Dumnezeu, credem noi, există numai Prezentul Etern, deoarece Spiritul Suprem este Veșnic.*

Revenind la diagrama Tai-Qi, cercul mic alb este perceput de observatorul terestru prin *supernove* (Lumi care tocmai sunt create), iar cercul mic negru prin *găuri negre* (Lumi care tocmai dispar).

Viziunile inițiaților asupra Lumilor Spirituale diferă prin faptul că ele sunt privite cu mintea și cu simțurile ființei umane, care, după cum am văzut, sunt limitate, unii dintre ei producând deformări ale acestor viziuni și prin faptul că le abordează din punctul de vedere, subiectiv, al unei anumite religii. Noi considerăm că este mai important să înțelegem mecanismul de apariție a Lumilor în general, a Lumilor Spirituale în special și că este mai puțin important să ne pierdem vremea încercând să facem o clasificare a acestora, încercând să punem de acord viziunile tuturor inițiaților.

După cum am văzut, *nu există o graniță strictă între Lumi.* Ele coexistă, sunt simultane cu Lumea Fizică și pătrunderea într-una din aceste Lumi se poate realiza prin creșterea vibrațiilor energetice. În funcție de evoluția mentală și de personalitatea fiecăruia dintre noi aceste Lumi pot fi încărcate de beatitudine (*Rai*) sau de groază (*Iad*), după cum pot avea un aspect total diferit de lumea terestră. În aceste lumi se poate pătrunde prin *tehnici de călătorie astrală* sau prin *porți energetice de acces*.

„Întreaga lume exterioară vizibilă, cu toate creaturile sale, este o copie a alcătuirii lumii interioare spirituale.” (Jakob Bohme)

„Toate puterile divine formează o succesiune de planuri și sunt asemenea

unui arbore. “(Kabbala: Sefer ha-Bahir)

„Lumea este plină de minuni, de mistere încântătoare și înspăimântătoare. Iar omul își acoperă ochii cu palma, pentru a stăvili lumina fremătătoare. “

„Rugăciunea constituie o înălțare a inteligenței spre Dumnezeu; ea este o conversație a intelectului cu Dumnezeu” (Evagrie Ponticul)

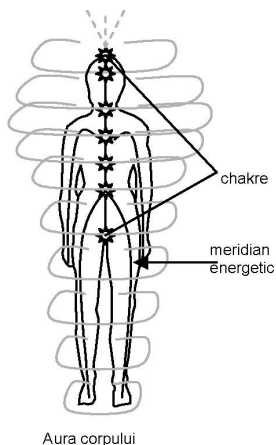
„Slavă lui Dumnezeu, stăpânul lumilor. Prea milostive Stăpân al zilei Judecării de apoi! Pe Tine te adorăm! Pe tine te implorăm ca să ne ajuți; Călăuzește-ne pe calea cea dreaptă. “(Coran)

„Rugăciunea este un sacrificiu de adorație, precum și o comuniune directă cu Dumnezeu, prin care pătrundem în sanctuarul cerului, și, odată admis în prezența lui Dumnezeu, noi îl interpelăm asupra promisiunilor sale” (Jean Calvin)

„Rugăciunea mentală nu este, după părerea mea, decât o relație de prietenie, în cadrul căreia te afli, adesea, față în față cu Dumnezeu, de care știi că ești iubit. “(Tereza de Avila)

În afară de existența sa fizică, omul mai are și o existență energetică, inaccesibilă în mod normal celor cinci simțuri, dar percepută de clarvăzători, cărora realitatea înconjurătoare li se înfățișează sub o formă mult mai complexă decât aceea cu care suntem obișnuiți. Astfel, întregul Univers este străbătut de o energie vitală, numită *prana* în tradiția indiană, pe care clarvăzătorii o percep sub forma unor „fluvii” de lumină. Această energie este absorbită de corpul uman prin șapte centre energetice numite în sanscrită *chakre* (roți, discuri, vârtejuri). De asemenea, personalitatea individului este percepută de clarvăzători prin câmpuri de natură energetică (de fapt vibrații superioare), care înconjoară corpul fizic, având o formă aproximativ ovoidală numită *aură*. Deci, corpul fizic preia energia din cosmos prin cele șapte chakre, iar modul în care o prelucrează este reflectat în aură. Corpul fizic este străbătut de anumite *meridiane energetice*, cunoscute de anticii orientali, care le-au utilizat în acupunctură și presopunctură. Dezechilibrul unui anumit punct, de pe un anumit meridian, produce o anumită boală. Acupunctura și presopunctura nu fac decât să restabilească echilibrul energetic al acestor puncte.

Dacă asupra aurei, chakrelor și a meridianelor energetice, clarvăzătorii au început să cadă de acord în ceea ce privește forma și amplasamentul acestora, referitor la energiile subtile care străbat corpul uman există păreri diverse, controversate dăinuind de mii de ani.

Astfel, cea mai simplă alcătuire a ființei umane este considerată aceea cuprinzând trei elemente: *corpul*, *sufletul* și *spiritul*. Sufletul este cel care întreține viața corpului fizic, iar spiritul este esența divină dăruită de Dumnezeu prin actul Creației. Marii inițiați susțin diverse amplasamente ale sufletului și spiritului (de exemplu în creier, în inimă, în ficat, în glandele endocrine, etc.), pe această temă ivindu-se nenumărate polemici inutile. De asemenea, există clasificări mai detaliate ale energiilor subtile, pe care unii din ezoteriști le numesc *corpuri subtile*. Astfel, ei consideră că ființa umană este alcătuită din *corp fizic*, *corp eteric*, *corp mental*, *corp astral*, *corp cauzal*, *corp buddhic* și *corp atomic*. Denumirile ni se par improprii și eclectice. Astfel, nouă, denumirea de *corp* ne sugerează ceva de natură tridimensională și nu ceva de natură energetică. De asemenea, denumirea de *corp astral* ni se pare improprie pentru a desemna sentimentele și trăirile emoționale (*astral* vine de la *astru* și sugerează cosmosul). Noțiunile de *corp buddhic* și *corp atomic* provin din tradiția indiană și par anacronice. Considerăm că este mai important să înțelegem rolul energiilor subtile și mai puțin important să le dăm denumiri sofisticate și să le plasăm în diferite puncte ale corpului fizic. De aceea vom încerca niște clasificări care țin în primul rând de bunul simț, căutând să numim energiile subtile într-un mod accesibil tuturor. Pornim de la ideea că personalitatea unei entități umane este dată în primul rând de gândurile și sentimentele sale, acestea determinând acțiunile ulterioare. Deci personalitatea sau *Ego-ul* poate fi considerată ca vehiculând două tipuri de energii subtile pe care le vom numi *afect* (totalitatea sentimentelor și a trăirilor emoționale) și *mental* (totalitatea

gândurilor și a deducțiilor raționale). Mai considerăm că omul posedă și o conștiință extinsă, spiritul, adică un *mental superior*, în care sunt înmagazinate date importante despre viețile noastre anterioare și cu ajutorul căruia devenim conștienți de esența noastră divină. Această conștiință reprezintă adevărata noastră identitate, de aceea o vom numi simplu *Eu*. Esența divină, care nu este o aglomerare energetică (o „sămânță” cum spun unii ezoteriști), ci o vibrație continuă care străbate viul și neviul, o vom numi *Supraeu*. Obținem, astfel, o primă clasificare a energiilor umane în *Ego (afect + mental)*, *Eu* și *Supraeu*. Scopul vieții este *eliminarea autorității exagerate a Ego-ului asupra corpului fizic, dezvăluirea conștiinței extinse* prin care devenim conștienți de esența noastră divină, *sustragerea din ciclul de reîncarnări (samsara)* în care ne angrenează Ego-ul și obținerea *eliberării finale (nirvana, cufundarea în Vacuitate, Odihna Supremă)*.

Să nu uităm, însă, că există un tipar energetic al corpului fizic, pe care-l vom numi *dublul eteric*, deoarece este o dublură energetică a corpului fizic, urmărind fidel conturul acestuia și având o grosime de câțiva centimetri.

Spermatozoidul care fecundază ovulul, are înscris în el acest tipar ce determină dezvoltarea ulterioară a fătului. Corpul energetic este perceput de clarvăzători, împreună cu efectele reflectate în aură ale afectului, mentalului și conștiinței extinse.

Deci, pentru a fi riguroși, vom oferi următoare clasificare a componentelor ființei umane: *corp fizic, dublul eteric, afect, mental, Eu și Supraeu*. Vom vedea, mai târziu, că în momentul morții, dublul eteric, afectul, mentalul, Eul și Supraeul continuă să existe independent de corpul fizic, sub forma unei entități energetice proiectată într-o Lume Spirituală dată de personalitatea celui decedat. Același lucru se întâmplă și în *călătoriile astrale* sau în accesul la Lumile Spirituale prin *porți energetice*, corpul fizic și dublul eteric rămânând imobile.

Îndrăznim să identificăm *sufletul* cu *dublul eteric* (vitalitatea), *spiritul* cu *conștiința extinsă* (Eul) și să

comentăm câteva expresii foarte des întâlnite. Astfel, prin exprimarea „*și-a dat sufletul*” oamenii se referă de fapt la desprinderea energiilor subtile (dublu eteric, afect, mental, Eu, Supraeu) de corpul fizic și nu doar la dublul eteric (aici sufletul are o accepție mai largă). Când spunem că „*și-a vândut sufletul diavolului*”, de fapt spunem că, prin afectul și mentalul său de natură negativă, acel om și-a asigurat o existență chinuitoare după moarte, într-o Lume dominată de vibrații grosiere. Când vorbim despre „*nemurirea sufletului*”, ne referim, de fapt, la nemurirea spiritului (a Eului), căci vom vedea mai târziu că dublul eteric, mentalul și afectul mor, la rândul lor, după o existență de o anumită durată în Lumile Spirituale. „*Un om fără suflet*” desemnează, de fapt, un om cu afect negativ, iar „*a avea suflet bun*” înseamnă a gândi pozitiv, a avea un mental sănătos.

În final, atragem atenția că dacă *explorarea Lumilor Spirituale* se face prin intermediul Ego-ului (afect + mental) și nu prin intermediul *conștiinței extinse*, perceperea acestor Lumi va fi deformată, departe de Adevărata Realitate. Acesta este motivul pentru care, în extazurile religioase, misticii „văd” zei, lisuși sau Fecioare, pentru că „văd” ceea ce dorește Ego-ul lor să vadă, nu ceea ce există în realitate. Cu alte cuvinte își creează propriile lor Lumi Spirituale iluzorii. De fapt, Dumnezeu, pentru a încuraja căutările spirituale ale acestora, li se înfățișează sub forma pe care ei o doresc. Greșeala în care persistă acești mistici este că absolutizează aceste viziuni, considerându-le drept Adevărata Realitate. V-ați întrebat vreodată de ce în viziunile unui buddhist apar zeități și nu Iisus Hristos? Ramakrishna, unul dintre puținii oameni care au experimentat mai multe religii, și-a dat seama că aceste viziuni sunt specifice fiecărui mistic religios. „Prin propria mea forță, sunt la fel de orb ca oricare altul și nu sunt în stare de nimic, dar prin Spiritul divin, spiritul meu înăscut poate pătrunde orice.

“(Jakob Bohme)

„Temelia tuturor lucrurilor, ceea ce veghează la ordinea cosmică, ceea ce predomină în toate, este spiritul. “(Dhammapada)

„Fiți mica reflexie a unei mari lumini. “(Grigorie de Nazianz)

„Adam, în egală măsură Dumnezeu și creație (...) este Sufletul unic, din care a fost creată specia umană. “(Ibn ‘Arabi)

„Ceea ce se află în mine este mai mare decât lumea; dacă Divinitatea nu este

acolo, înseamnă că nu se află nicăieri. “(Lavater)

„Cel pe care voiam să-l caut a venit în întâmpinarea mea. Și acela a devenit ego-ul meu, pe care-l numeam Altul. “(Kabir)

„Noi înșine, prin etalarea naturii noastre prezente (...), merităm să fim numiți un joc al lui Dumnezeu” (Maxim Mărturisitorul)

„În orice suflet se regăsește sensul spiritual și imaginea lui Dumnezeu (Origene)

„Natura noastră spirituală este după chipul Creatorului, ea seamănă cu ceea ce este deasupra ei; fiind incapabilă să se cunoască pe ea însăși, ea reflectă caracterul inaccesibil al lui Dumnezeu” (Grigorie de Nyssa)

„Omul a fost creat din nimic. De aceea el urmărește acest nimic, care nu se află nicăieri și, în timpul acestei urmăriri, el se îndepărtează atât de mult de el însuși, încât își pierde propria urmă: cufundat în simpla esență a Divinității, ca în propria sa interioritate, el se duce să moară în Dumnezeu” (Jan Van Ruybroeck)

„Trebuie să explici lucrurile prin intermediul omului, nu omul prin intermediul lucrurilor. “(Saint-Martin)

KARMA INDIVIDUALĂ

Prin *karma* înțelegem totalitatea gândurilor, dorințelor și acțiunilor, pozitive sau negative, din viețile anterioare (*karma veche*) și din această viață (*karma nouă*). Deducem, de aici, o clasificare a *karmei*, în primul rând, în *karma pozitivă* (aptitudini, talente) și *karma negativă* (boli, traume) și, în al doilea rând, în *karma veche* și *karma nouă*. Aceasta înseamnă că, în orice moment, karma noastră depinde, mai întâi, de gândurile, dorințele și acțiunile noastre din viețile anterioare, apoi, de cele din această viață și chiar de cele din momentul morții (ne putem mântui în ultima clipă, pozitivându-ne karma).

După moarte, așa cum am văzut anterior, dublul eteric, afectul, mentalul, Eu și Supraeu își continuă existența într-o Lume Spirituală, ca o entitate de sine stătătoare, care devine conștientă de faptele bune și rele săvârșite în viața terestră. Pe parcursul acelei existențe, mentalul și afectul sunt reevaluate de către conștiința extinsă (Eu), alcătuind *karma veche*. Această karma constituie ceea ce noi numim în mod obișnuit *destin*. Nu suntem de acord cu ideea că omul este supus destinului. Dumnezeu ne-a înzestrat și cu *liberul arbitru*, așa că putem lupta împotriva karmei vechi, negative, formându-ne o karma nouă, pozitivă.

Karma veche poate fi evidențiată astrologic prin *astrogramă*, care studiază *poziția planetelor în momentul nașterii*, adică a acelui moment foarte important, în care *entitatea dintr-o Lume Spirituală se reîncarnează într-un corp fizic*. Astrologia karmică pornește de la ideea că există trei tipuri fundamentale de karma negativă: *de agresivitate* (specifică oamenilor violenți, care caută să se impună prin orice mijloace, criminalilor, etc.), *de atașament posesiv* (specifică geloșilor, celor care doresc să acapareze bunuri materiale, hoților, etc.) și *de ignoranță* (cei care refuză să se instruiască sau își utilizează cunoștințele pentru a-i manevra pe ceilalți). Dacă această karma este utilizată pozitiv și este sublimată (*dharma*), atunci cea de agresivitate devine utilă

sportivilor, cea de posesivitate poate fi exploatată de către mistici, iar cea de ignoranță de către savanți.

Lată, deci, că liberul arbitru ne permite să ne transformăm complet karma, să ne mântuim. O karma bună ne asigură o existență liniștită și în viața de după moarte (ne ducem în Rai, conform concepției creștine) și în următoarea reîncarnare. Diferențele intelectuale și sociale dintre oameni, suferințele sau bunăstarea acestora se datorează, în primul rând, acțiunilor pe care le-au săvârșit în viețile lor anterioare. *Raiul și Iadul există nu numai în Cer, ci și pe Pământ.* Depinde de fiecare dintre noi în care din ele vrem să ne ducem existența. Un individ cu mentalul dezvoltat își asigură o existență rezonabilă în această viață și în cele viitoare.

Karmele de agresivitate și de atașament posesiv sunt date în mod predominant de către energiile afective (*afect* - am împrumutat acest termen din psihologie), iar karma de ignoranță este dată de energiile mentale (*mental*). În consecință, putem face o clasificare a karmei în *karma afectivă* și *karma mentală*. Părerea noastră este că, *în stadiul actual de evoluție a omenirii, karma, atât individuală, cât și colectivă, este predominant afectivă* (de aceea se face afirmația că omul este robul simțurilor). Pe măsură ce omenirea va evolua, karma se va *mentaliza* și se va *pozitiva*. Îndrăznim să afirmăm că este posibilă, în viitorul îndepărtat, o *existență pur energetică* a entităților umane, așa cum este, probabil, aceea a vizitatorilor din O. Z. N. -uri.

Considerăm că, în momentul creării Omului de către Dumnezeu (Spiritul Suprem), acesta a fost înzestrat cu un mental și un afect inferioare, i s-a impus o karma pozitivă inițială minimală, pe care trebuia cel puțin s-o realizeze, dacă nu chiar s-o depășească și a fost lăsat să evolueze liber. Prin Adam și Eva noi înțelegem Omul (Bărbatul și Femeia) în general și nu două persoane anume. În momentul în care omul a interacționat cu mediul și cu ceilalți oameni, el a început să acumuleze karma, pozitivă sau negativă, în funcție de gândurile, dorințele și acțiunile sale. Aceasta este, în accepția noastră, căderea în păcat de care ne vorbește Biblia. Ispitit de propriile sale gânduri (șarpele biblic, urcarea șarpelui kundalini prin chakre), omul a acces la cunoaștere (a

mușcat din fructul oprit), a început să se creadă din ce în ce mai deștept (karma de ignoranță), mai puternic (karma de agresivitate) și a început să adune bogății (karma de atașament posesiv), karma lui generală devenind, în mare măsură, negativă. *Izgonirea din Rai* ne sugerează ideea că, după moartea fizică, omul urma să ducă o existență chinuitoare, care se reflecta și în următoarea viață terestră, după reîncarnare.

Astfel, pe Pământ a început să se manifeste *Răul*, care nu este o creație a lui Dumnezeu, sau a vreunui înger decăzut (Satana), ci este chiar creația omului, este manifestarea *legii universale a karmei* surprinsă în mod excepțional, în câteva cuvinte, de înțelepciunea populară: „*Bine faci, bine găsești; rău faci, rău găsești*”. *Răul este o provocare a Binelui*, fără de care acesta nu se poate manifesta. Un concept este perceput, în primul rând, prin dualul său (de exemplu caldul ca opus frigului). Dacă ar exista numai Bine, credem că pe Pământ ar fi o plictiseală imensă, pentru că n-am mai putea, în actualul stadiu de evoluție, să mai percepem Binele la valoarea sa. *Binele Absolut există numai în Dumnezeu, Răul există numai în entitățile inferioare.*

La reîncarnarea într-o nouă existență, karma inițială pozitivă crește, deoarece indiferent de acțiunile anterioare, bune sau rele, ale unui individ, el a evoluat într-un anume fel, deoarece a trăit o experiență de viață conștientă. Nu suntem de acord cu anumite concepții orientale, conform cărora entitățile umane negative se pot reîncarna în plante sau animale. Părerea noastră este că regnul animal și vegetal au fost create de Dumnezeu pentru a susține evoluția Omului, pentru a-i îmbogăți experiența și nu pentru a-l pedepsi printr-o reîncarnare într-un regn inferior.

În varianta unui *scenariu negativ* al viitorului, datorită perpetuării Răului pe Pământ, omenirea se poate autodistrage, ducând la dispariția tuturor regnurilor. Oamenii cu o karma pozitivă, chiar dacă vor muri, vor duce o existență liniștită în Lumile Superioare (vor ajunge în Rai), sau chiar vor fi promovați în planurile înalte ale acestora (vor găsi Împărăția lui Dumnezeu), iar cei cu o karma negativă vor suferi cumplit, deoarece nu va mai exista posibilitatea

reîncarnării pentru a-și satisface poftele (vor ajunge în Iad), devenind un fel de animale puse la dispoziția entităților superioare. În varianta unui *scenariu pozitiv*, așa cum am afirmat mai sus, este posibilă o transformare radicală a corpului fizic, care va deveni, din ce în ce mai evident, un corp energetic. Acest lucru va fi posibil numai atunci când mentalul uman va atinge trepte superioare de dezvoltare.

„Dobândește cunoștințe despre tine însuși și-l vei cunoaște astfel pe Autorul tău.” (Avicenna)

„Cu toată ființa ta găsește-ți refugiul în Domnul, care sălășluiește în inima ta; prin mila lui, tu vei dobândi pacea supremă și starea de eternitate.” (Bhagavad-Gită)

„A vrea este propriu omului. A vrea răul este propriu naturii corupte. A vrea binele este dovada grației divine.” (Jean Calvin)

„Nu căutați calea prea departe, la ceilalți; calea este sub pașii voștri.” (Tung-chan)

„Dharma este suveranitatea suveranității. De aceea nu există nimic care să fie superior Dharmei.” (Brihadāranyaha upanishad)

„Nu s-a obținut nimic, atâta vreme cât individul nu s-a transformat, în forul său interior.” (Carl Gustav Jung)

„De aceea trebuie neapărat să cunoaștem existența unui alt principiu, cel al Răului, care devine dăunător adevăratului Dumnezeu și creaturii sale, căci acest principiu pare a-l incita pe Dumnezeu împotriva creaturii sale și pe cel creat împotriva lui Dumnezeu” (Z. Oldenbourg, Cartea celor două principii)

„Dumnezeul meu mă mână, Dumnezeul meu mă obligă, dar asta nu înseamnă că mă conduce. Eu nu sunt însă liber să fac ce vreau.” (Martin Luther)

„De fapt, orice om are posibilitatea de a fi bun... sau rău, înțelept sau prost... Nu există nimeni care să-l constrângă sau să-i determine, aprioric, purtarea, nimeni care să-l împingă pe calea binelui sau răului. El însuși, de bună voie și pe deplin conștient, apucă pe calea pe care o dorește.” (Maimonide)

„Este de-ajuns ca să iubești ceva cu pasiune, muzica, soarele sau un prunc, pentru a auzi chemarea divină, pentru ca harul să se coboare asupra ta.” (Rāmakrishna) „Un om ar trebui să fie într-o revoltă continuă contra lui însuși, căci ego-ul se micșorează și se deformează, ca o oglindă concavă. Acesta este cel mai cumplit tiran, căci el vă domină complet.” (Nisargadatta Maharaj)

„Două iubiri au zidit două cetăți. Iubirea de sine, mergând până la disprețul față de Dumnezeu, cetatea terestră. Iubirea de Dumnezeu, mergând până la disprețul de sine, cetatea celestă. Una este glorificată în sine însuși, cealaltă în Domnul Dumnezeu” (Sfântul Augustin, Cetatea lui

Dumnezeu)

KARMA COLECTIVĂ

Am făcut, anterior, o clasificare a *karmei* în *karma veche* (*mentală* și *afectivă*, *pozitivă* și *negativă*) și *karma nouă* (*mentală* și *afectivă*, *pozitivă* și *negativă*). De asemenea, am afirmat că omul își poate pozitiva karma, îndeplinindu-și misiunea lui în această viață (*dharma*).

Fiecare viață constituie o lecție ce trebuie învățată. Dacă această lecție nu este bine însușită, persoana este obligată să repete experiențele respective, într-o viață viitoare, prin reevaluarea karmei după moarte.

Faptul că nu ne mai amintim evenimente din viețile anterioare se explică prin ideea că Eul (conștiința extinsă), cea care memorează toate evenimentele, împiedică accesul mentalului la acestea, tocmai pentru a ne proteja psihic. Imaginați-vă ce ar însemna să ne putem aduce aminte toate viețile în care am fost, de exemplu, maltratați, schingiuiți sau uciși.

Karma pozitivă inițială pe care ne-o impune Dumnezeu (Spiritul Suprem) poate fi realizată fie prin *iubire* (maximizarea karmei afective pozitive, sublimarea afectului, mântuirea prin iubire - cazul creștinismului), fie prin *gândire* (maximizarea karmei mentale pozitive, sublimarea mentalului, mântuirea prin înțelepciune - tehnicile de meditație), fie prin *ambele* căi (maestrii spirituali, marii inițiați).

Savanții, de exemplu, maximizează karma pozitivă mentală, dar neglijează karma afectivă, eroii procedează exact invers, maximizând karma afectivă pozitivă, dar dând mai puțină importanță karmei mentale. Fanaticii maximizează karma mentală, iar criminalii pe cea afectivă, ambele karme fiind, însă, negative.

Posedarea poate fi explicată ca fiind amestecul a două karme negative, care se atrag între ele, o entitate fiind prezentă în lumea terestră, iar cealaltă într-una din Lumile Spirituale (reamintim că prin Lumi Spirituale înțelegem planuri ale existenței inaccesibile simțurilor noastre, care sunt simultane cu lumea în care trăim).

Revelația este, în accepția noastră, atragerea unei entități superioare de către un individ cu o karma predominant pozitivă (ambele entități au un grad înalt de vibrație interioară)

Persoanele care reușesc să-și pozitivizeze karma și să depășească valoarea karmei inițiale impuse de Dumnezeu, se sustrag ciclului de reîncarnări (*samsara*), continuându-și existența, după moarte, într-unul din planurile Lumilor Spirituale, unde primesc o nouă misiune. Cei care au atins *nirvana* (cufundarea în *Vacuitatea* primordială) în timpul vieții, pot renunța la o nouă existență în Lumile Spirituale, regăsindu-și *Odihna Supremă*. Adevăratul scop al vieții este obținerea unei misiuni într-o Lume Spirituală sau contopirea cu *Vacuitatea* și nu satisfacerea poftelor propriului Ego.

Pentru a ne *pozitiva* karma, trebuie mai întâi să conștientizăm karma negativă și să încercăm diminuarea ei. Acest deziderat poate fi realizat cu ajutorul *astrologiei* (studierea aspectelor negative din astrogramă), al *clarviziunii* (accesul la viitorul determinat de karma actuală), prin *citirea auri* (evidențierea gândurilor negative, a dezechilibrelor energetice și a bolilor) sau prin *regresii hipnotice* în care se pot identifica acțiuni negative din viețile anterioare, care se repercutează în prezent. Pozitivizarea karmei este înlesnită de o *viață morală și spirituală de excepție*, printr-o alimentație rațională și o *gândire pozitivă*. De asemenea, orice *tehnică specială de meditație* (yoga, zen, rugăciune) este binevenită, îmbunătățindu-ne substanțial karma.

Nu există, însă, numai karme individuale, ci și *karme colective*, deoarece indivizii interacționează între ei. Astfel, putem afirma că există o *karma a fiecărei națiuni*, după cum există o *karma globală*, a Terrei.

În cazul României, *karma pozitivă* se manifestă prin inteligență, elitism spiritual, imaginație, fantezie, ospitalitate, comunicare interumană, credință, tradiții, sacralitate, incantații și ritualuri magice. *Karma negativă* este

reprezentată de mediocritate, lipsa valorilor profunde, ignoranță, gândire negativă și superficială, căutarea permanentă a unui țap ispășitor, mitocănie, lene, hoție, etc.

Karma colectivă este o consecință a karmelor individuale, a urii între popoare și rase, a lăcomiei, agresivității sau ignoranței. Nu REVOLUȚIILE SOCIALE CONSTITUIE CHEIA SCHIMBĂRII LUMII, CI REVOLUȚIILE INTERIOARE. Nu de Revoluție este nevoie, ci de Evoluție. Degeaba schimbăm conducătorii, dacă nu ne schimbăm ca Oameni.

Evoluția colectivă, ca și evoluția individuală, este sinuoasă, oscilând în permanență între Bine și Rău. Nu există progres în linie dreaptă, ci doar o reevaluare a istoriei de pe poziții superioare. Atunci când karma negativă a omenirii (Răul) ia cote alarmante este trimis un spirit superior, care se încarnează într-un mare inițiat, pentru a salva lumea terestră. *Astfel apare o nouă religie.*

Dacă Răul este la limita admisibilă, Dumnezeu formează energetic un om cu o karma pozitivă inițială foarte mare (un *avatar*, cazul lui Iisus Hristos), căruia nu i se permite să-și altereze karma, indiferent de suferințele îndurate (de aceea se spune că el a preluat păcatele întregii omeniri). Lui Moise, care era un mare inițiat, dar nu era un *avatar*, i s-a permis, prin liberul său arbitru, să-și altereze karma (a ucis un egiptean).

Prin extensie, putem afirma că întregul Univers este o acumulare de karme, care trebuie „arse”. *Legea cauzalității, Legea universală a karmei* este aplicabilă numai Lumilor inferioare lui Dumnezeu. Spiritul Suprem, având o karma pozitivă infinită, este singurul neafectat de această Lege. Sistemul karmic este un *sistem autoactiv*, forțele karmice intrând în acțiune în mod spontan. Dumnezeu, care acționează în Eternitate, creează Lumile, apoi le lasă să evolueze liber, în Timp, guvernate de Legea inexorabilă a karmei.

„Ei (oamenii) nu numai că și-au limitat ambițiile intelectuale (...) la a inventa și a construi mașini, dar au sfârșit prin a deveni ei înșiși adevărate mașini.” (René Guénon)

„Să nutriți iubire față de toți, fiecare nefiind altul decât voi înșivă.” (Rāmakrishna)

„Vrei o lume mai bună, mai fraternă, mai dreaptă? Ei, bine, apucă-te s-o faci tu însuți: cine te împiedică? Fă-o în tine, fă-o împreună cu cei care o doresc. Fă-o la dimensiuni mici, și ea se va mări. “(Lanza del Vasto)

„Eu singur nu pot să port pe tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine. “(Moise, Numeri)

„Găsește pacea interioară și mulțimile își vor găsi salvarea alături de tine. “(Serafim de Sarov)

„A-i acuza pe ceilalți de propriile tale nenorociri, denotă ignoranță; a-ți asuma răspunderea lor, este propriu omului care începe să se instruiască; a nu acuza nici pe alții, nici pe tine, este dovada unui om perfect instruit. “(Epictet)

VIAȚA DUPĂ MOARTE

Dacă vom încerca să le vorbim celor din jurul nostru despre viața de după moarte, de cele mai multe ori ni se va răspunde în mod autoritar: „*Nimeni nu s-a-ntors din lumea cealaltă, ca să ne spună cum e acolo*”. Ignoranța maximă în care trăim ne împiedică să luăm în considerare o anchetă efectuată în mai multe clinici din S. U. A. asupra cazurilor a peste șase milioane de persoane, care s-au aflat în stadiul de moarte clinică, la granița dintre viață și moarte. Relatările acestor oameni, care nu sunt unicele, constituie tocmai dovezile că există viața după moarte.

Credința în viața după moarte constituia un adevărat cult la vechii egipteni și la tibetani. „*Cartea egipteană a morților*” era un adevărat ghid pentru lumea cealaltă, fiind menită să-l ajute pe defunct în încercările care-l așteptau, pentru a putea „să iasă la lumină”. Concepută ca o culegere de incantații și formule magice, cartea era depusă în morminte sau era strecurată printre bandajele mumiei.

„*Bardo Thodol*” (Marea eliberare prin audiere în timpul Bardo-ului), cunoscută occidentalilor sub titlul „*Cartea tibetană a morților*”, nu mai este doar o descriere a itinerarului pe care-l vor parcurge defuncții, ci un ghid al eliberării dincolo de moarte. În acest caz, sufletul rătăcitor este asistat de către un preot, care citește în permanență textul la căpătâiul mortului.

În zilele noastre, primele dovezi ale vieții după moarte au fost puse în evidență de *cercurile spiritiste* în care, anumite persoane înzestrate cu capacități paranormale (mediumi) puteau să ia legătura cu cei decedați. Spiritele acestora puteau să răspundă la întrebările celor adunați prin bătaii în mobilier sau puteau „împrumuta” corzile vocale ale mediumului, adresând mesaje celor dragi. Au fost realizate și performanțe extraordinare cum ar fi materializarea temporară a unei ființe decedate. În acest fel, credem noi, că s-a produs și învierea lui Iisus Hristos, dovada supremă a existenței vieții după moarte, care a făcut să triumfe creștinismul în întreaga lume.

Unele spirite decedate pot indica anumite litere, care, puse cap la cap, alcătuiesc cuvinte sau fraze. Altele „împrumută” brațul unei persoane și-l forțează să scrie (scriere automată). Există, de asemenea o bogată literatură despre persoanele care au comunicat telepatic cu foști membri ai familiei sau cu prieteni, descriindu-le în detaliu lumea de dincolo.

În numeroase fotografii au apărut dâre luminoase sau entități energetice globulare, care parcă doreau cu tot dinadinsul să fie fotografiate împreună cu persoanele aflate de față. În condițiile unor măsuri extreme de depistare a înregistrărilor frauduloase, au fost imprimate pe banda de magnetofon voci venite din cealaltă lume, ba chiar a fost inventat un receptor TV, prezentat în direct la TF1, cu ajutorul căruia puteau fi vizualizate imagini de pe tărâmul celălalt.

Un loc aparte între dovezile existenței vieții după moarte o constituie *fenomenele NDE* (Near Death Experience - experiențe în apropierea morții), prezentate la începutul acestui capitol. Astfel, persoanele aflate în moarte clinică au relatat evenimente incredibile la care fuseră martore în acel răstimp. Ele au declarat că, la început, s-au aflat într-o imposibilitate de comunicare senzorială, părând că au rupt pur și simplu contactul cu lumea terestră, după care au intrat într-o stare de calm, în care orice durere a dispărut. Apoi și-au zărit corpul fizic și pe cei care-l vegheau, după care percepeau un fel de *vâjâit* sau de *șuierat*. Unii asociau acestui șuierat o deplasare rapidă printr-un fel de *tunel* la capătul căruia se zărea o lumină. După un timp de rătăcire, apăreau niște *ființe de lumină*, care doreau să călăuzească spiritul celui în cauză. Unii au declarat că simțeau prezența unei ființe superioare de lumină și iubire, pe care, însă, n-o puteau vedea. Alții au afirmat că li s-a înfățișat însuși Iisus Hristos.

După ce entitatea devenea conștientă, în fața ochilor i se derula în sens invers „*filmul vieții*”, cuprinzând cele mai importante evenimente, plăcute sau neplăcute, pe care le trăise persoana fizică, după care simțea un fel de ușurare sufletească și plutea într-o lume plină de *beatitudine*, din

care nu mai dorea să se întoarcă. Acestea sunt, credem noi principalele etape prin care trece sufletul după moarte, cu precizarea că etapele diferă de la individ la individ în funcție de mentalul și de afectul fiecăruia și, mai ales, de apartenența la o anumită religie.

O dovadă incontestabilă a existenței vieții după moarte o constituie *corespondența încrucișată* a savantului F. W. H. Myers, fost președinte al Societății de Cercetări Parapsihologice, cu foștii săi colaboratori. După cum stabiliseră în timpul vieții, în condiții de strictă observație, Myers a trimis de pe lumea cealaltă fiecărui colaborator câte un mesaj, care putea fi decodificat numai dacă se puneau cap la cap toate mesajele primite.

Am afirmat într-unul din capitolele anterioare că, după moartea corpului fizic, dublul eteric păstrează în interiorul său celelalte componente energetice umane (mentalul, afectul, Eul și Supraeul), entitatea rezultată fiind proiectată în mod automat într-o Lume Spirituală pozitivă sau negativă, în funcție de conștiința dezvoltată în timpul vieții și de credința căreia i-a aparținut. Astfel, destinația după moarte o stabilește omul în timpul vieții terestre, prin gândurile și faptele sale. Persoanele care au dorit tot timpul să acumuleze bunuri, care au avut ca principal scop satisfacerea simțurilor (băutori, fumători, gurmanzi, etc.), precum și cei care au săvârșit acte reprobabile, vor avea parte de o existență cumplită, deoarece vor fi privați de corpul fizic, care le permitea să-și potolească poftele (*ladul* în concepția creștină). Persoanele evlavioase și cumpătate vor avea parte de o experiență liniștită (*Raiul*), în care se vor afla sub ocrotirea permanentă a unor spirite superioare, care le vor comunica informații utile pentru reîncarnarea viitoare. Inițiații care au realizat eliberarea în timpul vieții, pot alege între a se întoarce la Dumnezeu (cufundarea în Vacuitate) sau în a-și asuma o misiune în Lumile Spirituale, consacrată eliberării tuturor oamenilor (budiștii îi numesc pe aceștia din urmă *bodhisattva*).

Desigur, problematica existenței vieții după moartea corpului fizic nu poate fi epuizată în câteva fraze. Cercetările favorabile continuă cu asiduitate, după cum nici cei care sunt împotriva nu se lasă mai prejos, aducând tot felul de

contraargumente, mai mult sau mai puțin întemeiate. Credința noastră este că dacă omenirea va accepta până la urmă această idee, existența cotidiană a fiecăruia dintre noi se va modifica în mod fundamental.

„După moarte, sufletul rămâne nemuritor în sânul inteligenței universale. Dimpotrivă, celelalte facultăți ale sale, animală sau vegetativă, care nu pot acționa fără ajutorul corpului, mor odată cu el. “(Avicenna)

„Cât timp trăim, moartea nu există și, când vine moartea, atunci noi nu mai existăm. “(Epicur)

„Moartea mea înseamnă a trăi, viața mea înseamnă a muri. “(Hallăj)

„Eliberarea nu se obține, de fapt, decât prin cunoaștere: doar ea rupe legăturile spiritului, doar ea duce la adevărata fericire. “(Shankara)

„Sufletul eliberat de materia karmică se înalță ca o săgeată spre culmile universului; acolo, într-un fel de empireu, el se întâlnește și comunică cu semenii săi, formând o comunitate pur spirituală, divină chiar. “(Mircea Eliade)

„Lucrul cel mai important nu este ceea ce se întâmplă după moarte, ci eliberarea conștiinței, care înseamnă nemurirea” (Krishnamurti)

„Eu știu că nu voi muri, pentru că sunt în interiorul vieții, pe care am simțit-o cum țâșnea, în străfundurile mele. “(Noul Teolog Simeon)

„Trebuie să fie încrezător în soarta sufletului său, omul care, în timpul întregii sale vieți, a renunțat la toate plăcerile, care au ca obiect corpul. “(Socrate)

„Moartea înseamnă încetarea reprezentărilor care provin din simțurile noastre, din impulsurile care, asemenea unor sfori, ne pun în mișcare, din agitația gândirii și a servituții cărnii. “(Marcus Aurelius)

„Fii cu lumea aceasta, ca și cum n-ai fi fost niciodată aici, și cu cealaltă, ca și cum n-ar trebui s-o părăsești. “(al-Basri)

Termenul *reîncarnare* este de proveniență relativ recentă, el fiind inventat în secolul al XIX-lea de către Allan Kardec. Cei care știu să citească printre rânduri, pot descoperi, însă, în învățăturile lui Iisus, gânduri și convingeri despre reîncarnare. Episodul *schimbării la față* de pe munte constituie un act de inițiere a discipolilor în doctrina respectivă.

Cu mii de ani înainte de nașterea lui Iisus, vechii hinduși vorbeau despre antrenarea sufletului în ciclul infernal al nașterilor și al morților (*samsara*), sub acțiunea inexorabilei legi a *karmei* (concept împrumutat și de literatura ezoterică din zilele noastre).

Ce nu cunosc cei mai mulți dintre noi este evenimentul,

am spune penibil, prin care *doctrina reîncarnării a fost eliminată din religia creștină*. Împăratul Iustinian dorea să diminueze importanța școlii creștine din Alexandria, favorabilă reîncarnării, iar soția sa, Teodora, implicată în numeroase asasinate, se împotriva acestei idei conform căreia, potrivit legilor karmei, într-o viață ulterioară trebuia să ispășească toate crimele săvârșite. Cei doi au convocat în anul 553 un conciliu la Constantinopol, forțându-l să elimine din textele religioase creștine orice referire la încarnare.

Manuscrisele de la Marea Moartă

aparținând sectei esenienilor, descoperite după cel de-al doilea război mondial, datând din secolul I după Hristos, dovedesc că, la acea vreme, ideea reîncarnării era încă prezentă. De asemenea, *textele paleocreștine de la Nag Hamedi* (Egiptul Mijlociu), scoase la iveală relativ recent (1945), conțin texte din Evangheliile în forma originală, în care aluziile la reîncarnare sunt foarte clare. Chiar *papa Ioan Paul al II-lea* a instituit, în 1985, o comisie care să studieze reîncarnarea.

Există persoane care și-au dedicat întreaga viață acestei idei. Astfel doctorul Ian Stevenson, împreună cu colaboratorii săi, au studiat peste 2600 de cazuri legate de fenomenul reîncarnării. Un exemplu edificator îl constituie o fetiță indiană de 5 ani, care susținea că fusese soția unui bărbat aflat la 100 km depărtare, cu care avusese copii, de care începuse să i se facă dor. După ce a fost examinată și declarată normală din punct de vedere psihic, părinții fetiței au acceptat să se deplaseze împreună cu ea în localitatea respectivă. Acolo a găsit locuința, iar pe văduv și pe copii i-a strigat pe nume. A umblat în lada cu scrisori primite în tinerețe de la fostul soț, apoi a identificat mormântul în care fusese înhumată. Bărbatul văduv a confirmat că soția îi murise de tânără din cauza unei boli grave.

Vizualizarea unor fragmente din viețile anterioare se poate face prin *regresie hipnotică (retrocogniție)*, având ca intermediar un *medium*. Așa cum am arătat anterior, după moartea fizică supraviețuiește în planurile Lumilor Spirituale

o entitate energetică formată din *dublul eteric* (corpul vital), *mentalul*, *afectul*, *Eul* (conștiința extinsă, care memorează karma) și *Supraeul* (esența divină). După un număr de zile învelișurile energetice vitale, mentale și afective se descompun (au loc încă trei „morți”), rămânând doar conștiința extinsă care păstrează în ea esența divină. În anul 1907, doctorul Duncan Mac Dougal de la Massachusetts General Hospital a pus în evidență această entitate energetică, măsurând greutatea unei persoane, înainte și după momentul morții, constatând o diferență de 21 grame, fără corespondent medico-legal.

Durata stagiului în Lumile Spirituale diferă de la un individ la altul. În cazul fetei indiene de 5 ani, reîncarnarea s-a produs foarte rapid, datorită griii față de copiii rămași fără mamă. În general, indivizii puternic legați de activitățile terestre se reîncarnează mai repede, dar și spiritele evaluate pot forța reîncarnarea pentru a scurta durata *samsarei*. Reîncarnarea poate avea loc nu numai în planul terestru, ci și în planuri aferente altor planete sau sisteme solare.

Maeștrii spirituali care au atins eliberarea (mântuirea) în cursul vieții pot alege între a reveni la esența divină (contopirea cu Vacuitatea) sau a-și continua, într-un plan al Lumilor Spirituale, misiunea legată de mântuirea întregii populații terestre (idealul de *bodhisattva*).

Reîncarnarea se produce pentru a *corecta greșelile din viețile anterioare* (karma negativă), fiecare viață terestră constituind o lecție pe care individul trebuie să și-o însușească. Dacă nu înțelege această lecție, va fi nevoit s-o repete într-o reîncarnare viitoare. Nu suntem de acord cu reîncarnarea în animale sau plante (. *Metempsihoză*), considerând că orice tip de existență constituie un progres.

Spiritul se reîncarnează în familia, societatea și epoca în care i se oferă condițiile optime pentru o nouă evoluție. Mecanismul prin care ia naștere o nouă ființă este, credem noi, următorul. Spermatozoidul care fecundează ovulul are înscris în el tiparul energetic după care se va dezvolta ulterior corpul fizic. *Dublul eteric* (corpul vital), care se dezvoltă în paralel cu fătul, constituie ceea ce noi numim suflet. Primele mișcări ale viitorul copil sunt semnele care

însoțesc începutul dezvoltării afectului (apar primele sentimente). În momentul nașterii, spiritul (*Eul*) care conține esența divină (*Supraeul*) „coboară” din Lumile Spirituale și „ocupă” corpul fizic al copilului. Concomitent, prin contactul cu realitatea exterioară, începe dezvoltarea *mentalului*, care continuă în strânsă dependență de părinți până la vârsta de aproximativ 7 ani (cei 7 ani de-acasă), după care începe să se manifeste *liberul arbitru*. Calitățile fizice sunt transmise astfel ereditar, prin tiparul energetic, dar aptitudinile și talentele depind de evoluțiile din viețile anterioare (karma conținută în *conștiința extinsă* sau *Eu*)

Scopul oricărei vieți este eliberarea de ciclul infernal al reîncarnărilor (*samsara*), prin redescoperirea esenței divine (*Supraeul*), ceea ce duce la starea pe care budiștii o numesc *nirvana*, iar creștinii *mântuire* (unirea cu Dumnezeu). Această stare poate fi atinsă în oricare din sistemele solare, sau în oricare din planurile Lumilor Spirituale.

Iisus este, după părerea noastră, printre puținii oameni care nu s-au reîncarnat, ei fiind creați energetic de către Dumnezeu sau de spirite evolute din Lumile Spirituale (concepția imaculată a Fecioarei Maria), cu scopul de a salva omenirea. El a fost un *avatar*, spre deosebire de ceilalți întemeietori de religii, născuți din trup de femeie, care au fost *profeți*. Este posibil ca Iisus Hristos să fie un avatar al lui Krishna, considerat de hinduși ca fiind de origine divină. Cei care au studiat în paralel viețile celor doi mari inițiați, au descoperit asemănări uluitoare. De altfel, religia indiană, mult mai tolerantă decât alte religii, îl recunoaște pe Iisus ca avatar al lui Dumnezeu.

„Dar dacă vei învăța să cunoști că ești alcătuit din viață și din lumină (...) te vei întoarce la viață.” (Hermes Trismegistul)

„Atinge suprema vacuitate și păstrează-ți liniștea sufletească. În fața agitației nenumăratelor ființe, nu contempla decât întoarcerea lor.” (Lao Zi, Dao de Jing)

„Viața mea, cu toate renașterile mele, cu toate posesiunile mele, întregul merit pe care l-am dobândit sau îl voi dobândi, dacă părăsesc toate acestea fără speranța unui câștig în folosul meu, o fac pentru a favoriza mântuirea tuturor ființelor.” (Santideva)

„Asemenea unui pictor, îngrozit de monstrul cumplit pe care l-a pictat, omul simplu este înspăimântat de samsara (ciclul fără sfârșit al nașterilor și al

morților). “(Mähāyanavinsikā)

„Dacă ești eliberat, eliberează-i și pe alții: dacă ai ajuns pe celălalt mal, ajută-i și pe ceilalți să ajungă: dacă ai fost consolată, consolează-i și pe alții; dacă ai ajuns în nirvana, ajută-i și pe semenii tăi să ajungă acolo. “(Vinaya)

„Într-adevăr, toate lucrurile sunt inexprimabile, vide, liniștite și pure. Cei care le văd astfel sunt demni a fi numiți buddha și bodhisattva. “(Nāgārjuna)

„Precum moartea întreținuse, prin intermediul oamenilor, puterea sa împotriva oamenilor, Întruchiparea

Cuvântului lui Dumnezeu a reintrodus ruina morții și reînvierea corpurilor. “(Atanasie de Alexandria)

„Și dacă tu ajungi, după ce ți-ai părăsit corpul, în liberul eter, tu vei fi un zeu nemuritor, incoruptibil și, pentru totdeauna, eliberat de moarte (Pitagora)

„Asta arată cât efort se impune: să evadezi, de-aici, de jos, cât poți de repede, spre înălțimi. A evada, înseamnă a te asimila lui Dumnezeu, în măsura posibilului; or, te poți asimila devenind drept și sfânt, în claritatea spiritului. “(Platon, Teetet)

„Sinele trebuie să fie cunoscut chiar aici, în această viață. (...) Dacă sinele este cunoscut aici, există atunci un adevăr suprem și scopul existenței va fi atins (...) Dacă Sinele nu este cunoscut, viața este inutilă... “(Shankara)

Diversitatea științelor oculte face imposibilă tratarea lor într-un singur capitol, de aceea ne vom rezuma la a sublinia doar caracteristicile esențiale ale acestora. Considerăm că cele mai cunoscute științe oculte sunt *magia* și *alchimia*.

Oprindu-ne mai întâi asupra *magiei*, trebuie să facem distincția dintre *vrăjitor*, *șaman* și *mag*. Magia se produce prin apelarea unor spirite simple ale Lumilor Spirituale, numite *elementali*, corespunzătoare elementelor foc, pământ, aer și apă. Dacă elementalii sunt dirijați spre acțiuni negative, avem de-a face cu *magia neagră*, iar dacă sunt implicați în acțiuni pozitive, atunci este vorba de *magie albă*. *Vrăjitorul* apelează elementalii în mod inconștient, prin diferite incantații și mișcări ale corpului, „vânzându-și” sufletul spiritelor inferioare pentru serviciile pe care i le fac elementalii. *Șamanul* intră într-un fel de transă, în care poate comunica cu elementalii, pe care-i dirijează după bunul său plac, fără a-și vinde sufletul. *Magul* controlează elementalii în mod conștient, această capacitate fiind obținută în urma unor studii de specialitate și a *călătoriilor astrale*. Trebuie să facem distincția dintre *mag* (cel care

stăpânește magia) și *magician*, care prin anumite trucuri, creează iluzii ce par a fi magie. Unul dintre magicienii care se apropie cel mai mult de magie și de paranormal este David Copperfield, ale cărui performanțe sunt departe de fi simple trucuri.

Cele trei mari obiective ale *alchimiei* erau: 1) obținerea *Pietrei Filosofale*, capabilă să producă transmutarea metalelor în aur (Marea Lucrare) sau în argint (Mica Lucrare); 2) *Palingeneza*, prin care alchimiștii pretindeau că pot reconstitui o ființă vie din orice regn

(vegetal, animal, uman): 3) *Panaceul* (remediul universal) care avea ca scop vindecarea prin acțiune asupra planului astral (Lumile Superioare), adică asupra cauzei inițiale a răului, acest panaceu fiind, de fapt, mult discutatul *elixir al tinereții*. În afară de legende în care anumite persoane transformau în aur tot ce atingeau (regele Midas), nu cunoaștem altă finalizare a primului deziderat. Mistica orientală vorbește despre maeștri spirituali care pot materializa diverse obiecte, construindu-și, prin acțiuni pur mentale, un adevărat oraș (*Shambala*), accesibil numai inițiaților, situat undeva în zona Tibetului. Nu avem la cunoștință că cineva a putut materializa ființe vii (animale, oameni). Realizarea acestui obiectiv ne-ar transforma în niște mici Dumnezei. În ceea ce privește elixirul tinereții, rezultatele cele mai promițătoare le-au obținut tot orientalii, care, prin yoga (în special prin *kundalini-yoga* și *tantra yoga*), prin sublimarea energiei sexuale aplicând retenția seminală, prin exerciții de Qi-Gong care îmbunătățesc circulația fluxului energetic în corp, prin *presopunctură* și *acupunctură* au reușit să stăpânească energiile umane și să prelungească în mod substanțial durata vieții (o persoană moartă la 120 de ani era considerată tânără, pentru că mulți bărbați întrețineau la această vârstă relații sexuale normale).

Kabala (*kblh* - tradiție, în transcripție ebraică) este o altă știință ocultă despre care am auzit vorbindu-se, dar despre care nu cunoaștem multe amănunte. Unii o consideră ca fiind cheia tuturor sistemelor religioase. Deși există o *kabala iudaică*, adevărata origine este necunoscută, leagănul ei

fiind considerat de diverși kabaliști în Egipt, India, Persia, China, etc. Poporul evreu a păstrat, se pare, amintirea cea mai precisă și, într-un fel, ideală. Se presupune că Moise, temându-se că învățăturile exoterice expuse în *Pentateuc* vor fi interpretate greșit după mai multe secole, a transmis oral, unui cerc restrâns de inițiați, o învățătură esoterică, aflată la originea *kabalei*, care a început să circule în scris abia la începutul secolului al XII-lea. Kabala consideră că cele 10 numere și cele 22 de litere ale alfabetului ebraic rezumă în ele secretele întregului univers, numerele dezvăluind principalele structuri arhetipale (*sefiroturile*), iar literele reprezentând intercondiționările dintre sefiroturi (*căile*).

Vom trata în continuare acele științe oculte care se ocupă de *divinație* (ghicit). Din cel 10 numere ale Kabalei a derivat *numerologia*. Numerologii pretind că numele unei persoane ascunde în el destinul acesteia, justificându-și afirmația prin vibrația sonoră asociată numelui. Ei consideră chiar că pentru a schimba destinul unei persoane este suficient ca ea să-și schimbe numele (bineînțeles după ce a consultat un numerolog). Fiecărei litere a alfabetului i se asociază o cifră. Aceste cifre sunt adunate succesiv modulo 10 până se obține o cifră de la 0 la 9. Este luată în calcule și data nașterii (an, lună, ziua). Chiar dacă uneori coincidențele sunt uimitoare, constatăm că același nume se pronunță diferit în limbi diferite, iar sistemul nu poate fi aplicat în țările care utilizează ideogramele.

Tot din kabala a derivat și *Tarotul*, set de 78 cărți de joc alcătuit din 22 Arcane Majore și 56 Arcane Minore. Arcanele Majore reprezintă transpunerea în imagini cu o puternică încărcătură simbolică a celor 22 de litere ebraice ale kabalei. De fapt Tarotul este anterior kabalei iudaice, Moise preluând cele 22 de hieroglife inscripționate pe pereții interiori ai Marii Piramide și adaptându-le alfabetului ebraic (să nu uităm că iudeul a fost un mare inițiat, principalul său punct de inițiere constituindu-l Egiptul). Preoții egipteni considerau Tarotul ca fiind sacru și-l utilizau pentru interogarea spiritelor superioare. Din Tarot, prin eliminarea Arcanelor Majore au derivat mai târziu cărțile obișnuite de joc și ghicitul în cărți (*cartomanția*).

Oracolul chinezesc prezentat în Cartea Schimbărilor (*Yi-jing*) de către *Confucius* (numele latinizat al lui Kong-Fu-Zi) are la bază *taoismul*, care consideră că secretul universului constă în transformarea reciprocă a contrariilor *Yang* (masculin, pozitiv, luminos, etc.) și *Yin* (feminin, negativ, întunecat, etc.). Yang este reprezentat printr-un segment mai mare, iar Yin prin două segmente mai mici, din combinațiile lor luate câte trei rezultând 8 Trigrame ($2^3=8$), care au primit diverse denumiri și care cuprind toate posibilitățile de transformare din Yang în Yin și invers. Prin combinarea a câte două trigrame rezultă, în final, 64 de hexagrame, dispuse în cerc sau în pătrat, care constituie oracolul. Interogarea acestuia este realizată prin aruncarea de șase ori a trei monede, cărora // s-au atribuit valori de la unu la trei, numerele rezultate fiind transformate în segmente Yang și Yin și, în final, într-o hexagramă. Semnificația hexagramei constituie răspunsul oracolului.

Originile *chiromanției* (ghicitul în palmă) datează din vremea egiptenilor, caldeenilor, sumerienilor sau babilonienilor. S-au descoperit amprente palmare chiar în picturile rupestre datând din Epoca Pietrei. Explicația interesului pentru chiromanție rezidă în faptul că în palmele noastre există mii de terminații nervoase, care se găsesc în contact cu creierul. Medicina chinezească ne învață că multe din meridianele energetice ale corpului, utilizate în presopunctură și acupunctură, se termină în vârfurile degetelor. Este foarte probabil ca liniile și semnele din palme să reflecte starea energetică, fizică și emoțională a unei persoane. Chiromanția este o știință destul de complicată, ea constituind, în secolul al XVII-lea, obiect de studiu în universitățile din Leipzig. Adevărații ghicitori în palmă își formează mai întâi o privire de ansamblu, evitând să facă afirmații tranșante, așa cum fac țigăncile, care cunosc doar semnificația câtorva linii. Nu trebuie uitat că destinul ilustrat de palmă nu este imuabil, configurația liniilor și a semnelor suferind schimbări importante pe parcursul vieții.

Încă din antichitate chinezii analizau caligrafia și caracteristicile ei. Romanii și călugării din Evul Mediu studiau caracterul după scris. Primul tratat de *grafologie*

(interpretarea scrisului) datează din 1622. Psihologul Carl Jung a acordat o importanță deosebită scrisului în studiul caracterului și al personalității. Deși mâna este cea care efectuează acțiunea, creierul este cel care o dirijează și este răspunzător de formarea literelor. În lumea comercială grafologia este utilizată în evaluarea celor care doresc să fie angajați sau a angajaților existenți. Atunci când primim o scrisoare de la o persoană cu care tocmai am inițiat o relație de durată, analizându-i scrisul ne putem face o idee despre caracterul acesteia. Marele dezavantaj al grafologiei constă în faptul că reflectă o stare de moment, scrisul diferind în perioadele de stres față de cel din perioadele de calm. În plus, după cum am observat cu toții, scrisul unei persoane mature diferă în mod substanțial de cel din copilărie.

Cea mai completă și mai profundă dintre științele oculte este *astrologia*. Ea studiază efectele Soarelui, Lunii și ale celorlalte opt planete asupra unui individ născut pe Pământ. Fizica modernă a pus în evidență câmpurile electromagnetice emise de fiecare din cele 10 corpuri cerești (pe care le vom numi în continuare *planete*) și modul în care influențează comportamentul uman. Noi credem că, dincolo de influențele pur fizice, poziția planetelor la un moment dat reprezintă o codificare realizată de Spiritul Suprem, pe care, dacă o putem descifra, putem acționa asupra destinului nostru, îmbunătățindu-ne karma.

Elementele cu care lucrează astrologia sunt cele zece *planete* (Soare, Lună, Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun, Pluton), *aspectele* (unghiurile) formate între ele, cele 12 *case astrologice*, date de coordonatele geografice ale locului de naștere, cele 12 *semne zodiacale*, corespunzând celor 12 *constelații* (configurații de stele considerate fixe), *anul*, *ziua*, *ora* și *minutul* în care s-a născut o anumită persoană. Prin calcule astrologice rezultă o diagramă circulară numită *astrogramă*, care evidențiază pozițiile în case și zodii ale celor 10 planete, precum și aspectele dintre ele.

La fel ca și amprentele digitale, astrograma este unică pentru fiecare individ. Doar frații siamezi (surorile siameze) au aceeași astrogramă, deci același destin. S-a constatat că

două persoane, născute în același loc și în același timp, au avut destine apropiate, deși au făcut parte din categorii sociale complet diferite. Gemenii au astrograme diferite, deoarece se nasc la anumite intervale de timp.

Suntem de principiul că astrogramele reprezintă cea mai obiectivă descriere a personalității unui individ și a tendințelor lui de a acționa în viață. De aceea ele trebuie utilizate pentru a pune în evidență potențialul acestuia, pentru a-l avertiza de posibile influențe negative și mai puțin pentru a-i ghici viitorul. Indivizii evoluați încearcă să schimbe ceva în viața lor, atunci când devin conștienți de propria astrogramă. Cei mai mulți, însă, deși își recunosc defectele evidențiate, nu întreprind nimic pentru a le remedia. Astfel, s-a format falsa idee că omul este supus destinului și că destinul poate fi previzionat astrologic. Maeștrii spirituali, prin liberul arbitru, își înțeleg și își depășesc limitările impuse de astrograme.

Am văzut câte elemente sunt luate în calculul astrologic, așa că ar fi absurd să admitem că a douăsprezecea parte a populației globului (de exemplu Berbecii) se vor comporta la fel într-o anumită zi (vezi horoscoapele zilnice din publicații). Caracteristicile unei zodii nu reprezintă decât interpretarea poziției Soarelui în zodia respectivă, fără a considera aspectele sale pozitive sau negative, deci niște informații esențiale, dar insuficiente. Așadar, nu înseamnă că dacă vă cunoașteți zodia știți totul despre dumneavoastră. Modul în care ne comportăm în relațiile cu ceilalți este relevat de *ascendent* (poziția casei I), acesta evidențiind, de fapt, adevărata noastră personalitate. O aglomerare de planete într-o anumită zodie o poate transforma într-una mai puternică decât aceea în care se află Soarele. Iată de ce doi Berbeci nu pot semăna între ei, decât dacă sau născut în același timp și în același loc.

Prin studiul în paralel a două astrograme putem să tragem anumite concluzii asupra evoluției ulterioare a unui cuplu de tineri căsătoriți, putem afla care au fost cauzele unui divorț sau putem evita un divorț iminent. Astrologul trebuie să prezinte situația așa cum este, fără a da sfaturi, cei doi solicitanți hotărând singuri soarta viitoare a cuplului. Unele căsătorii sunt de natură karmică și această karma nu

poate fi „arsă” decât după ce soții au trecut prin toate experiențele pe care le implică viața în doi.

Astrologia serioasă se ferește de previziuni. Se cunoaște faptul că Nostradamus se ocupa și cu astrologia. Previziunile sale sunt ascunse în dosul cuvintelor meșteșugite, tocmai pentru a lăsa cât mai multe posibilități de interpretare. Cei care fac previziuni de genul „la data X va cădea guvernul lui Y” riscă enorm, putând să-și piardă credibilitatea. Există și cazuri în care previziunile se adevăresc, iar astrologii respectivi sunt ridicați în slăvi.

Considerăm că astrologia trebuie utilizată *mai mult în scop formativ și mai puțin în scop previzional*. Celui care solicită astrograma trebuie să i se prezinte atât calitățile cât și defectele, asigurându-l că viitorul său depinde de propria voință și nu de poziția astrelor.

Ne simțim datorii să atragem atenția că interpretările astrogramelor obținute prin intermediul Internet-ului sau prin utilizarea unor programe de astrologie sunt realizate la modul mecanic, prin tipărirea unor definiții corespunzătoare pozițiilor planetelor în case și zodii. Numai un astrolog calificat poate realiza o interpretare holistică (de ansamblu), singura în măsură să evidențieze adevărata personalitate a solicitantului.

În final, să amintim că mai există și alte tehnici de divinație, mai mult sau mai puțin cunoscute: *fizionomia* (ghicitul după expresia facială), *metoscopia* (ghicitul după liniile frunții), *frenologia* (ghicitul după forma capului), *oniromanția* (interpretarea viselor), *necromanția* (spiritismul), *piromanția* (ghicitul în foc), *geomanția* (ghicitul în nisip), *taseografia* (ghicitul în cafea), tragerea la sorți, runele, zarurile, piesele de domino, etc.

„Ocultismul merită să rețină atenția (...) în măsura în care el a făcut evidentă existența (...) unei subalimentații spirituale, în sânul confortului intelectual și material al civilizației occidentale.” (R. Alleau)

„Noi toți, câtă vreme trăim, pândim această oglindă uzată, în care defilează figurile unui mister obscur, încercând să surprindem adevărul invizibil.” (Carl Gustav Jung)

„Scopul inițierilor este să permită sufletului să revină din nou spre acest final, acolo unde ele au făcut prima lor coborâre sau început.” (Olympiodor)

„De trei ori fericiți sunt acei muritori care, după ce au contemplat aceste mistere, vor pleca spre Hades; doar ei vor putea trăi acolo; pentru ceilalți nu va fi decât suferință. “(Sofocle)

„Finalmente, problema din Yi-jing nu este alta decât cea a unei interdependențe universale (...) Ideea unei structuri invariante subiacente la o superstructură mobilă este clasică în filosofia chineză. “(Charles Hirsch)

CAPACITĂȚILE PARANORMALE

În ultimii ani interesul pentru fenomenele paranormale a crescut în mod deosebit, mai ales datorită sfârșitului de mileniu, care anunța, prin unii exponenți ai religiilor, *sfârșitul lumii* sau/și *venirea unui nou Mesia*. Posturile de televiziune acordă spații numeroase dezbaterii subiectelor cu tematică paranormală, au apărut multe reviste de specialitate, iar numărul cărților care tratează aceste fenomene este enorm.

Apar din ce în ce mai mulți energoterapeuți, exorcizatori, chiromanți, astrologi, ghicitori, iar lumea se îngheșuie pentru a fi vindecată sau pentru a i se prezice viitorul. Aspectul neplăcut al situației îl constituie existența unor șarlatani, care pretind că au anumite capacități paranormale, unii cerând pentru acțiunile lor „binefăcătoare” onorarii exorbitante.

Șarlatanii spirituali pot fi recunoscuți ușor pentru că fac caz în orice moment de puterile lor paranormale, se plasează alături de Iisus sau chiar consideră că îi sunt superiori, se cred noii Mesia și afirmă că sunt în contact permanent cu Dumnezeu, au o cultură superficială, fumează, beau, consumă droguri sau înjură ori de câte ori au prilejul. Scopurile lor principale sunt formarea de prozeliti și obținerea avantajelor materiale.

Persoanele care posedă într-adevăr capacități paranormale sunt înzestrate de la naștere sau au obținut aceste calități prin cursuri de inițiere. Cultura lor este solidă, sunt toleranți față de alte culte religioase, au o viață morală impecabilă, evită alimentele toxice, axându-se în principal pe o alimentație naturistă. Ele ajută cu plăcere pe cel care le solicită ajutorul, fără a urmări beneficii materiale.

Publicațiile, emisiunile de televiziune și destul de multe cărți aduc uneori mari deservicii cercetării fenomenelor

paranormale, deoarece le conferă un caracter senzațional și permit aducerea în prim plan a multor șarlatani spirituali. Filmele cu subiect paranormal tind să se transforme în filme de groază, așa cum cele cu arte marțiale s-au transformat în scene de luptă bestiale.

Puțini sunt cei care încearcă să dea o explicație rațională abundenței unor astfel de fenomene, unele persoane religioase considerându-le chiar manifestări ale diavolului. Alții cred, dimpotrivă, că numai spiritele religioase pot dezvolta cu adevărat capacități paranormale, că acestea sunt consecințe ale unei vieți anterioare sau că apar în urma unor traume puternice.

Credem că *obținerea puterilor paranormale nu constituie un obiectiv inaccesibil*, ele fiind *înnăscute* în fiecare dintre noi. Scopul în care sunt dezvoltate și utilizate astfel de capacități le definesc ca fiind bune (în folosul celorlalți) sau rele (în interese meschine).

Am afirmat anterior că Lumea Fizică, așa cum o percepem prin cele cinci simțuri, există în paralel cu alte Lumi ce au o Vibrație superioară, pe care le-am numit Lumi Spirituale („lumea de dincolo”). În aceste Lumi, Legile care acționează sunt total diferite de cele din Lumea Fizică. Știința, care nu face decât să extindă capacitățile celor cinci simțuri, limitându-se la adevăruri parțiale, nu poate explora imensitatea Lumilor Spirituale.

Singurul *contact* cu Lumile respective îl putem avea tocmai prin intermediul *capacităților paranormale*. Dezvoltarea lor ne asigură cunoașterea și înțelegerea Lumilor Spirituale, ne dovedește existența acestora și modul cum interferează cu Lumea Fizică.

Capacitățile paranormale asigură extensia celor cinci simțuri într-o direcție pe care știința n-o poate realiza. Când am făcut afirmația că Universul este de natură mentală, am vrut să arătăm că Lumea Fizică poate fi stăpânită și prin intermediul minții, nu numai prin acțiune directă asupra ei. În esență, *fenomenele paranormale sunt de natură mentală, în desfășurarea lor implicându-se entități aparținând atât Lumii Fizice, cât și Lumilor Spirituale*.

Pentru obținerea, dezvoltarea și menținerea capacităților

paranormale esențiale sunt *dieta, exercițiile fizice și aerul curat*. Sedentarismul, abuzurile de alimente, alcool, medicamente, tutun, precum și poluarea aerului uzează și distrug energiile, existând chiar posibilitatea de a fi afectați de influențe exterioare nefaste.

Marii inițiați (Moise, Iisus) posedau puteri paranormale pe care le-au utilizat în favoarea celor mulți, ei constituind adevărate modele de viață morală și spirituală. Yoghinii pot căpăta, la rândul lor, puteri fantastice pe care le numesc *siddhi*, dar aceștia le consideră că reprezintă doar aptitudini suplimentare, constituind o etapă normală a evoluției spirituale și nu fac din obținerea lor un scop în sine.

Pentru marii maestri spirituali adevăratul scop al vieții îl constituie *redescoperirea esenței divine, părăsirea ciclului infernal al reîncarnărilor* (prin învingerea karmei) și *contopirea cu Dumnezeu*.

„Ființa nu este defel absorbită o dată cu obținerea Eliberării (...), dimpotrivă, ea este dilatată peste măsură (...), căci a realizat, în mod efectiv, plenitudinea posibilităților sale. “(René Guénon)

„Eliberat, sufletul urcă spre Lumina supremă, care este Brahman, și se identifică cu el. (Shankara)

„În simpla nuditate care învăluie toate lucrurile, contemplativul se simte identic cu această lumină, grație căreia el vede. “(Jan Van Ruysbroeck)

„În ceea ce privește căutarea originii, manifestarea sufletului în afara corpului fizic, prin meditație, viziune extatică sau prin moarte (...) constă în faptul că acestuia i se revelă Lumea Sufletelor, care este atunci Orientul său” (Sohrawardi)

„Yoghinul își retrage simțurile din obiectele senzoriale, așa cum o broască țestoasă își ascunde capul și labele sub carapacea sa. “(Baghavad-Gită)